

Η Συνάντηση της Γενεύης για το Κυπριακό

Γεώργιος Οικονόμου

Άρχισαν χθές στην Γενεύη, οι άτυπες συνομιλίες μεταξύ της Ελληνοκυπριακής και της Τουρκοκυπριακής κοινότητας και των τριών εγγυητριών δυνάμεων, της Βρεταννίας, της Τουρκίας και της Ελλάδος υπό την αιγίδα του Γενικού Γραμματέως των Ηνωμένων Εθνών.

Η Τουρκία απαγόρευσε στην Ευρωπαϊκή Ένωση στην οποία ανήκει η Κύπρος να συμμετάσχει ως συνομιλητής επειδή δήθεν η Κύπρος είναι μέλος της και δεν θα είναι αμερόληπτη!!!

Οδεύουμε ως ζωντανοί νεκροί με μάτια ανοικτά και με πλήρη συνείδηση του τι μας περιμένει στις διακοινοτικές αυτές συνομιλίες για το μέλλον της Κύπρου την εβδομάδα των παθών – οι πρώτες κατ' ιδίαν συναντήσεις έχουν ήδη γίνει και την Μεγάλη Πέμπτη, ημέρα της σταυρώσεως του Χριστού, θα πραγματοποιηθεί η συνάντηση μεταξύ όλων.

Η Ελληνοκυπριακή πλευρά προσέρχεται στις συνομιλίες χωρίς πρόγραμμα, χωρίς ιδέες, χωρίς εθνική στρατηγική – οι αρχηγοί των κομμάτων θα παραστούν στις συνομιλίες για να είναι όλοι συνυπεύθυνοι της ταπείνωσης που θα υποστούμε. Προσερχόμαστε ως ελληνοκυπριακή κοινότητα, αντί ως η επίσημη κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας,

εθελοντική εξίσωση για να συμμετάσχει η Τουρκία η οποία δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία.

Σε πρόσφατες δηλώσεις του στο Λονδίνο ο «υπουργός Εξωτερικών» της Βόρειας Κύπρου, Tahsin Ertuğruloğlu, εδήλωσε ότι προσπάθειες δεκαετιών για επανένωση της νήσου απεδείχθησαν «παντελώς άκαρπες». Ότι οι ελληνοκύπριοι και η διεθνής κοινότητα πρέπει να αποδεχθούν «την αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα δύο ξεχωριστών εθνικών οντοτήτων, δύο ξεχωριστών κρατών, δύο ξεχωριστών δημοκρατιών, δύο ξεχωριστών λαών».

Η Τουρκία αφού εισέβαλε στο νησί δήθεν για να επαναφέρει το προϋπάρχων καθεστώς μετά το πραξικόπημα κατά του Μακαρίου, ακολούθησε όπως έπραξε και στο παρελθόν με τους Έλληνες, τους Αρμένιους και τους Σύριους, την γνωστή της αποτελεσματική συνταγή της εκδίωξης του τοπικού πληθυσμού σε δύο φάσεις, η δεύτερη και μεγαλύτερη χωρίς καμμία δικαιολογία, μεταφέροντας βιαίως τους τουρκοκυπρίους στον Βορρά και τους Ελληνοκυπρίους στον Νότο.

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών οργανώνει τις συνομιλίες αυτές «για να αποφασισθεί κατά πόσο υπάρχει κοινό έδαφος για την εξεύρεση μιας τελικής λύσεως του κυπριακού εντός συγκεκριμένου ορίζοντος». Οι τελευταίες συνομιλίες κατέρρευσαν προ τεσσάρων ετών,

λόγω της άρνησης της Τουρκίας να τερματίσει τις εγγυήσεις και να αποσύρει το τουρκικό στράτευμα.

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ευελπιστεί ότι επικουρούμενος από την Μεγάλη Βρετανία της οποίας την «βοήθεια» εξήτησε η Κυπριακή Δημοκρατία (!!!) και πιεζόμενος από τον Τούρκο Πρόεδρο της Γενικής Συνελεύσεως ο οποίος συμπαρασύρει τα μουσουλμανικά μέλη του Οργανισμού, πιέζει αφόρητα τους Ελληνοκύπριους να αποδεχθούν την «εποικοδομητική κυριαρχία» (νεοεφευρεθείς όρος) της Τουρκοκυπριακής διοίκησης στο έδαφος της. Ο «Πρόεδρος» της Βόρειας Κύπρου, ο Ερσίν Τατάρ, διατείνεται ότι το μόνο που είναι διατεθειμένος να συζητήσει είναι η δημιουργία δύο κρατών. Ο Πρόεδρος Αναστασιάδης δηλώνει ότι δεν το αποδέχεται. Είναι όμως έτοιμος να συζητήσει διζωνική, δικοινοτική ομοσπονδία σύμφωνα με τις συμφωνίες του 1977 και 1979.

Ο Ertuğruloğlu εδήλωσε ότι δεν μπορεί να υπάρξει συμφωνία επί τη βάση ομοσπονδίας των δύο ζωνών. Θα μπορούσε να φανταστεί «δύο κράτη που να συνεργάζονται για ορισμένα θέματα, ίσως και να προετοιμάσουν το έδαφος ούτως ώστε οι μελλοντικές γενιές να συμφωνήσουν σε μια συνομοσπονδία» νοουμένου ότι «η συνομοσπονδία θα βασίζεται σε δύο ανεξάρτητα κράτη».

Ο Ertuğruloğlu έθιξε και το θέμα της διαχείρισης των πόρων από το φυσικό αέριο. Εδήλωσε ότι μόνο μετά την αναγνώριση της Βόρειας Κύπρου ως ανεξαρτήτου πολιτείας θα μπορούσε να συζητηθεί συνεργασία ή διευθέτηση του θέματος. Εζήτησε δε από τα Ηνωμένα Έθνη να επιβάλουν σύντομο χρονοδιάγραμμα με καταληκτική ημερομηνία για τις ουσιαστικές συνομιλίες, άλλως η Βόρεια Κύπρος θα ανακηρύξει την ανεξαρτησία της και θα την αναγνωρίσουν μουσουλμανικά κράτη.

Εν όψει της δεδηλωμένης γραμμής των Τουρκοκυπρίων παρουσιάζεται ένα παράθυρο ευκαιρίας. Η Ελληνοκυπριακή πλευρά να καταγγείλει την πολιτική αυτή, να επαναφέρει το κυπριακό στην σωστή του διάσταση ως θέμα εισβολής και κατοχής και να προσφέρει στους Τουρκοκυπρίους τα παγκοσμίως αποδεκτά μειονοτικά δικαιώματα.

Εάν η Τουρκική πλευρά επιμείνει στις απαράδεκτες απαιτήσεις της τότε πρέπει να καταγγείλει την Συνθήκη Εγγυήσεως, το επίσημο κράτος να τροποποιήσει μονομερώς το Σύνταγμα και να αφαιρέσει την Κυπριακή υπηκοότητα από όσους «πολεμούν» την Κυπριακή Δημοκρατία μέσα και έξω από την Κύπρο. Να υποχρεώσει την Ευρώπη, αν θέλει να λαμβάνεται υπ' όψιν, να υποστηρίξει επί τέλους τη νόμιμη Κυπριακή Δημοκρατία. Η Ευρώπη έχει όλες τις νομικές υποχρεώσεις να στηρίξει ένα μέλος της ακόμη και στρατιωτικά έναντι σφετεριστών.

Είναι καιρός να χρησιμοποιηθεί το βέτο για να ταρακουνηθεί η Ευρώπη. Άλλωστε γι' αυτό τον λόγο διατηρείται το δικαίωμα αρνησικυρίας σε θέματα που άπτονται της κυριαρχίας από όλα τα μέλη ανεξαρτήτως μεγέθους ή πληθυσμού.